

(Gedroyc biskup) Do..... (wierw%).

XVIII. 2. 122

DO

JASNIE OSWIECONEGO XIĘCIA JEGOMOSCI

G E D R O Y C A

BISKUPA ZMUDZKIEGO.

Szacowny Xiążę! tak z Cnot, iak z Jmienia,
Ktorego Świętną, Skroń otacza Sława,
Godzien od wszystkich, fzacunku wielbienia,
Przymiy Hołd wdzięczny, w Domu STANISŁAWA,

Błażkiem ozdobion, Mitry, i Infuly,
Potrzebny Panu, powagą i radą,
Rzucasz Stolicę, á na dobro czuły,
Brata, szczęść Iego dążyż być zaśadą.

Przybyleś w Dom ten, Xiążę ulubiony,
Ktorego cząstka, Krwi, się z Twoją łączy,
Bierz ferca w zakład, będąc zapewniony,
Ze iakie źrzodło, taki strumyk łączy.

Słodkiey pociechy stań się uczestnikiem,
Dziel z temi radość, co ich związek klei,
BOG-ktory rządym, wszystko działa fzykiem,
Dopełni w skutku, zupełnie nadziei.

Nie Honor, Wielkość, ni Fortuny dary,
Szczęśliwe zawfze, Małżeństwa koiarzą,
Cnota, poczciwość, rowne Serc zamiary
Te gruntem fzczeńcia, -- refztę lofy darzą

Tak

Tak myśląc Xiążę, za głosem wrodzonym,
Idź--á gdy staniesz, przed Święte Ołtarze
Duchem świętości, w Niebo wyniesionym,
Błogosław przyszłej, swą Prawicą parze.

Orszak zaś Twoich wielbicielow cały
Trwalszą nad marmur, i pyszne kolossy,
Ryfując w Sercach wdzięczność, i Twe chwały,
Wspólnemi razem, odzywa się głosy,

Zyi Zaczny Xiążę, wiek czerstwy i długi
Pełen swobody, i pozney siwizny,
Niech więczcy chonor, Twe wielkie zasługi,
Dla dobra Kroła, Kościoła, Oyczyzny.

XVIII.3. 122

XVIII.3.122